

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 92 / II Legislatura / Cinquè període

Divendres, 25 d'abril de 1986

Comissió del Síndic de Greuges

Presidència
de la Il·lustre Sra. Rosa Barenys

Informe presentat pel Síndic de Greuges (any 1985)

SUMARI

S'obre la sessió a un quart de cinc de la tarda i sis minuts.

Informe presentat pel Síndic de Greuges al Parlament (any 1985) (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 1260).

Intervenció del G. p. de Convergència i Unió : *I. Sr. Ramírez (CiU)* (p. 1262).

Intervenció del G. Socialista : *I. Sr. Casares (S)* (p. 1263).

Intervenció del G. p. Popular : *I. Sr. Fernández i Díaz (P)* (p. 1265).

Intervenció del G. p. d'Esquerra Republicana : *I. Sr. Vila i Comaposada* (p. 1266).

Se suspèn la sessió a un quart de sis de la tarda i dos minuts i es reprèn a dos quarts de sis i tres minuts.

Resposta conjunta : *H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 1267).

Rèpliques : *I. Sr. Ramírez (CiU)* (p. 1268) i *I. Sr. Casares (S)* (p. 1268).

Contrarèplica : *H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 1268).

Són tres quarts de sis de la tarda i nou minuts.

S'obre la sessió a un quart de cinc de la tarda i sis minuts. Presideix la sessió la I. Sra. Barenys, acompanyada del Vice-president, I. Sr. Montaña, i del Secretari, I. Sr. Viñas. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Pau.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió I. Sr. Colomines, I. Sr. Graells, I. Sr. Pérez-Moreno, I. Sr. Ramírez, I. Sra. Servitje, I. Sr. Escudé (en substitució de l'I. Sr. Albiol), I. Sr. González i Castells (en substitució de l'I. Sr. Descals), I. Sr. Renau, I. Sra. Rúbies, I. Sr. Camps i Vallejo i I. Sr. Vendrell, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Casares, I. Sr. Oliart, I. Sr. Lorda i I. Sr. Pallach, pel G. Socialista; I. Sr. Fernández i Díaz, pel G. p. Popular, i I. Sr. Vila i Comaposada, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

En aquesta sessió acompanya el Síndic de Greuges, H. Sr. Frederic Rahola i d'Espona, l'Adjunt al Síndic de Greuges, Sr. Jaume Giné i Daví.

Ordre del dia

Punt únic : Informe presentat pel Síndic de Greuges al Parlament (any 1985).

La Sra. PRESIDENTA : Bona tarda, senyores i senyors Diputats, anem a donar començament a aquesta Comissió d'informació del Síndic de Greuges.

Si us plau, si hi ha alguna substitució ens la poden fer arribar a la Mesa. Tal com estableix el Reglament, l'Honorable Síndic de Greuges intervindrà fent l'exposició de l'Informe d'actuacions de l'any 85 i, seguidament, cada portaveu dels Grups parlamentaris podrà fer una intervenció per a aclariments i per preguntar aquelles qüestions que cregui adequades i posteriorment veurem si és necessari o no fer un segon torn per tornar a replantejar alguns aclariments. En tot cas, ho veurem en el procés de la discussió i del debat que tinguem a la Comissió.

Per donar començament, doncs, dono la paraula a l'Honorable senyor Frederic Rahola.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola) : Il·lustres senyors, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, abans de tot permeteu-me donar-vos les gràcies novament pel total suport que aquesta Comissió parlamentària ha donat des del primer dia i en tot moment a la institució que presento. Mitjançant el diàleg obert i constructiu que ha presidit les diverses sessions que han tingut lloc fins ara, la nostra institució s'ha enriquit amb les diverses opinions i els suggeriments que els Grups parlamentaris ens han adreçat i que sempre hem procurat seguir i tenir en compte com a inestimables elements de referència en la nostra trajectòria. Així mateix, hem d'agrair els diversos Diputats d'aquesta Comissió les seves valuoses opinions i ajudes sobre problemes específics que ens han estat plantejats. Amb la presentació d'aquest Informe comença una nova fase molt important en el procés de consolidació de la nostra institució. Si en l'Informe de 1984 exposàvem el fruit dels primers mesos de rodatge d'una institució nova, en el contingut d'aquest primer Informe pròpiament anual, corresponent a 1985, volem reflectir la tasca feta pel comissionat d'aquest Parlament en la missió de supervisar les actuacions de l'Administració.

També s'inclou un capítol referent a l'organització interna de la institució on es remarca l'aprovació de les normes bàsi-

ques del Síndic de Greuges, les quals tindran vigència fins que el Parlament estudiï i aprovi en el seu dia una modificació legislativa que ompli, entre altres aspectes, els buits que la nostra llei reguladora té quant a l'organització de les oficines, sobretot si ho comparem amb les figures similars d'altres comunitats autònomes.

En aquesta sessió, Il·lustres Diputats, no pretenem pas fer un resum de l'Informe que ja heu pogut llegir, però sí que en volem assenyalar alguns aspectes fonamentals, sobretot aquells respecte als quals hem impulsat les nostres actuacions, com també algunes consideracions finals a què hem arribat, resultat de l'estudi i la tramitació de les queixes o peticions rebudes dels ciutadans o bé de les iniciades d'ofici.

La nostra institució ha orientat les seves activitats a una doble finalitat. D'una banda, a vetllar perquè l'Administració pública en les seves relacions amb els ciutadans actuï respectant-ne els drets i les llibertats fonamentals. De l'altra a cooperar amb els poders públics en la tasca d'impulsar el desenvolupament dels principis i els valors proclamats per la Constitució i l'Estatut. D'acord amb aquest doble objectiu, des del setembre de 1984 el Síndic ha rebut i tramitat dos-mil sis-cents escrits de petició o queixa. Com a complement de les dades de què ja disposen, voldríem afegir que amb data 24 d'abril la situació de les 1451 queixes rebudes el 1985 és la següent : ja se n'ha decidit l'admissió o no-admissió a tràmit de 1407, és el 97% de les queixes, i solament en resten 44, o sigui, el 3% en estudi. El nombre de queixes inadmeses és de 467 i el d'admeses és de 940. D'aquestes, 536 han estat resoltes favorablement.

Si comparem aquestes dades amb les de l'Informe de 1984 observem que : primer, ha baixat el percentatge de queixes no admeses, el qual fet denota que els ciutadans coneixen millor les competències del Síndic. La nostra institució, complint un dels suggeriments que aquesta Comissió li va fer, ha fet un esforç divulgador durant tot l'any 1985 i creiem que ja se'n coneixen els resultats com ho demostra aquesta disminució de queixes no admeses. Amb la mateixa finalitat divulgadora s'han començat a distribuir 2.500 exemplars de l'Informe del 1985 entre diverses institucions del país, públiques i privades. Segon, també ha augmentat la diversitat i la complexitat dels assumptes plantejats, que fan referència a quasi tots els drets i llibertats constitucionals, si bé encara el 75% de les queixes s'engloben dins de tres àrees fonamentals : la de Governació i l'Administració local, un 38%; la de Justícia, un 22%, i Sanitat i Seguretat Social, un 16%. Tercer, finalment han anat augmentat progressivament les comunicacions amb l'Administració pública de la Generalitat i els ens locals, i així mateix s'han establert relacions amb alguns òrgans de l'Administració de l'Estat a Catalunya, en coordinació amb el Defensor del Pueblo. Durant l'any passat, el Síndic va començar a formular a les autoritats i al personal al servei de l'Administració els advertiments, les recomanacions, els suggeriments i els recordatoris que han calgut en relació amb els deures legals que els corresponen. Amb aquestes recomanacions la nostra institució ha promogut la recerca de solucions als problemes plantejats. La resposta de l'Administració ha estat globalment positiva i hem trobat la col·laboració necessària per exercir les funcions d'investigació que la Llei ens encomana.

En relació amb el contingut de les queixes el nostre Informe

remarca que si bé els drets de caràcter civil i polític són generalment observats, durant l'any 1985 han augmentat en termes relatius les queixes relacionades amb diversos aspectes del que anomenem llibertats formals. Per exemple, s'han continuat rebent un nombre elevat de queixes sobre el funcionament de l'Administració de Justícia que denuncien diversos problemes, com és ara : dilacions excessives en la tramitació de procediments judicials, supòsits d'indefensió del ciutadà, dificultat en l'execució de les sentències i problemes en els registres civils.

Com ja sabeu, senyores i senyors Diputats, ni el Defensor del Pueblo ni el Síndic de Greuges no poden supervisar directament l'Administració de Justícia, la qual cosa ha induït el Defensor del Pueblo a estudiar la possibilitat d'una modificació de la Llei que regula les seves funcions en aquest aspecte. Nosaltres compartim plenament aquesta posició.

Creiem que són prou coneguts els defectes i les mancances estructurals de l'Administració de Justícia, per això és desitjable que els poders públics prenguin mesures efectives i urgents dirigides a resoldre i a paliar aquests problemes. Cal referir-se també a les queixes individuals i col·lectives rebudes sobre les institucions penitenciàries que radiquen a Catalunya, que ens han estat enviades pels presos o pels seus familiars i també pels funcionaris de presons. Això va motivar una visita a tots els centres penitenciaris, el que hi vam poder observar ens obliga a insistir en la necessitat urgent d'iniciar la construcció de nous centres per resoldre unes deficiències estructurals que pràcticament impossibiliten el respecte d'alguns dels drets constitucionals dels presos i, en especial, el que promulga l'article 25.2 de la Constitució. Creiem que, si no es realitzen aquestes noves construccions, esdevindrà lletra morta el contingut de la Llei General Penitenciària. S'han d'arbitrar solucions urgents, ni que siguin provisionals.

Tenim constància que aquestes nostres inquietuds són compartides pel Departament de Justícia i per aquesta Comissió, i és això que ens mou a demanar-vos d'exhortar els poders públics a arribar als acords necessaris que portin la solució d'aquests problemes.

Relacionades amb l'Administració local s'han rebut 330 queixes. Això ens obliga a insistir en la importància del contacte directe que els ciutadans tenen amb els ens locals de Catalunya i de les funcions que el Síndic, d'acord amb l'article primer de la Llei reguladora de les nostres funcions, pot fer en aquest àmbit de l'Administració.

En l'Informe es pot constatar que s'han efectuat investigacions sobre diverses matèries, la major part de les quals relacionades amb activitats classificades, impostos i taxes, urbanisme, serveis, funció pública local, abús del silenci administratiu i inexecució de sentències.

Hem de dir que, davant de diverses queixes admeses a tràmit, després de sol·licitar-ne el corresponent Informe, la institució ha constatat que l'òrgan administratiu afectat havia obrat correctament. En altres casos, s'han observat actuacions irregulars, que han requerit la formulació de recomanacions, suggeriments o recordatoris de deures legals. N'hem de destacar els casos referents a la necessitat d'eradicar el silenci administratiu com a pràctica abusiva de l'Administració pública quan el ciutadà li demana la revisió dels propis actes.

Aquesta situació s'observa especialment en alguns ajuntaments petits que, per manca de mitjans personals i organitza-

tius, no compten amb l'assessorament jurídic i tècnic necessari per complir com cal algunes de les seves responsabilitats amb els ciutadans.

Finalment, en relació amb les llibertats formals, també constitueix motiu de preocupació l'aplicació de la denominada Llei d'Estrangeria, que, com sabeu, ha estat objecte de recurs pel Defensor del Pueblo davant el Tribunal Constitucional. Deixant a part la possible inconstitucionalitat d'algun dels articles de la Llei, les diverses queixes presentades en relació amb la seva aplicació posen de manifest que, en el moment de promulgar-la, a Catalunya no es disposava d'una infraestructura adequada per aplicar-la decorosament, en especial per l'existència de greus deficiències en les instal·lacions de les comissaries de policia.

Tal com ja hem dit, el segon objectiu al qual es dirigeixen les nostres activitats és una funció promotora del gaudi dels drets d'indole econòmica, social i cultural que han de permetre obtenir les condicions necessàries perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integren siguin reals i efectius. Removem tant com calgui els obstacles que n'impedeixen i en dificulten la plenitud. En les consideracions finals de l'Informe subratllem que en l'àmbit dels drets econòmics, socials i culturals molts ciutadans es queixen de l'existència de mancances i insuficiències en l'exercici d'algun dels drets que la Constitució reconeix i que afecten sobretot determinats col·lectius com els infants, els joves, els disminuïts físics, psíquics i sensorials i els vells.

En l'Informe, especialment en els àmbits d'ensenyament, sanitat, treball i habitatge, fem referència a alguns drets constitucionals en l'exercici dels quals un cert nombre de ciutadans no estan prou protegits.

Això és degut a lentituds o insuficiències en els traspassos, problemes en el finançament de l'Administració autònoma i local i manca de coordinació entre les administracions afectades. Sobre això fem diverses observacions, recomanacions i suggeriments, entre els quals voldríem destacar els següents : la necessitat de millorar la qualitat de l'ensenyament mitjançant la construcció de nous centres escolars i la millora en el manteniment dels ja existents. Encara que la nostra institució valora com cal els esforços que tant la Generalitat com els ens locals intenten fer per millorar la qualitat de l'ensenyament a Catalunya, no podem deixar de constatar que encara avui sofrem una manca d'instal·lacions idònies.

Creiem que no és pas el dret a l'educació el que està en joc, però sí que cal fer un esforç continuat per tenir uns centres escolars i uns plans d'ensenyament adaptats a la realitat social del nostre país, que evitin el que s'anomena «fracàs i absentisme escolar». Amb això s'aconseguirà més fàcilment l'objectiu del ple desenvolupament de la difusió cultural i de la personalitat humana i col·lectiva, en el respecte als principis democràtics de convivència.

També hi ha un grup de queixes que fan referència al dret al treball reconegut per l'article 35 de la Constitució.

Les peticions de molts ciutadans que demanen informació i ajuda per trobar feina és un reflex de la situació d'atur existent a Catalunya, en especial entre els joves, que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica que afecta el seu futur i que, en alguns casos, els pot abocar a la marginació social.

La nostra institució també inclou en el seu Informe unes re-

comanacions a les administracions que participen en la lluita contra l'atur, en general, i al juvenil en especial, i els demana un augment dels recursos que s'hi dediquen i una millor coordinació entre les diverses institucions.

Un altre capítol a remarcar és el referent a les queixes sobre la protecció de la salut, sobre la garantia d'assistència i les prestacions socials suficients en les situacions de necessitat, especialment en cas de manques de feina, i sobre la garantia de suficiència econòmica als ciutadans, durant la tercera edat, mitjançant pensions adequades, totes les quals han estat igualment presents en el nostre Informe.

Així mateix, recordem l'existència de queixes per manca de salubritat i per les deficientes condicions bàsiques de certs habitatges, i sobre la necessitat de noves construccions de promoció pública, a fi de fer realitat el dret constitucional a una casa digna i adequada, i a disposar d'un medi adient amb el desenvolupament de la persona.

Dins aquest context hem inclòs una observació sobre la necessitat d'una acció decidida dels poders públics en l'ordenació i la promoció dels serveis socials a Catalunya. Ja en la nostra compareixença del 10 de desembre passat, en aquesta Comissió, vam manifestar la nostra preocupació i posició i, una vegada més, volem fer palesa la preocupació pels problemes que sofreixen determinats col·lectius de ciutadans, com els infants o menors, els joves, els vells i els disminuïts, que denuncien l'existència de situacions injustes que els porten a la marginació social, moltes vegades irrecuperable.

Cal fer referència a les relacions de la nostra institució amb la del Defensor del Pueblo, durant l'any 1985, que s'han continuat desenvolupant d'acord amb la voluntat d'establir la màxima col·laboració sobre la base dels principis de cooperació i coordinació.

Hem d'agrair l'inestimable ajut i l'assessorament tècnic que rebem del Defensor del Pueblo, gràcies a l'experiència d'uns anys més d'activitat. Aquest ajut i assessorament han resultat molt positius per a l'endegament de la nostra institució.

La diversitat i complexitat de problemes que els ciutadans presenten davant la nostra institució, la major part dels quals no recauen exclusivament en l'àmbit d'una administració específica, impliquen que el Síndic de Greuges hagi de tenir una visió global de tots els problemes de Catalunya, perquè pugui trametre'ls al Parlament mitjançant els seus Informes anuals.

L'Informe que avui sotmetem a la vostra consideració no pretén ser altra cosa que un breu balanç del constant diàleg mantingut, durant un any, entre els ciutadans d'aquest país i la seva administració. En realitat el Síndic de Greuges és una porta oberta que ha permès als ciutadans d'establir el diàleg amb l'Administració, per mitjà de la nostra institució. Des d'aquesta porta hem pogut veure la realitat —sovint poc coneguda— del món immediat que ens envolta, que, a través dels nostres Informes, hem projectat al Parlament de Catalunya, al món de la política i al món de la informació.

Polsem les vivències, els planys, les desigualtats i els errors d'una societat desconeguda per molts, i també la fantasia d'aquells ciutadans que, amb una concepció idealista, desitgen un canvi de les estructures.

Creiem que aquesta panoràmica queda reflectida en l'Informe que presentem, on trobareu les mancances, els errors i també les rectituds en les actuacions de la nostra

Administració. Cada dia, la vida moderna ens porta a una societat més homogènia i, per tant, ens cal més informació. Considerem que la nostra institució és un element important per aconseguir-ho, tot i que la nostra aspiració fóra que cada any fossin menys els ciutadans que acudissin a les nostres oficines, perquè això representaria un equilibri d'interessos regits per una administració eficaç al seu servei.

En aquest sentit repetim la nostra voluntat de mantenir el diàleg amb els poders públics, amb l'Administració de la Generalitat i amb els ens locals, els quals supervisem i de les actuacions dels quals hem d'informar el Parlament de Catalunya.

La labor desplegada durant aquest període de dotze mesos ha estat ingent i creiem que satisfactòria, si tenim en compte els mitjans de què disposa la nostra institució. Aquests resultats s'han aconseguit, indubtablement, gràcies a una estreta col·laboració i una perfecta harmonia en el treball de l'equip que forma part de la institució. Sense la dedicació de tot aquest equip no hauríem pogut arribar al resultat assolit.

Agraït per la vostra atenció. Gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Gràcies, Honorable Síndic. Pertoca ara la intervenció dels Grups parlamentaris per un temps màxim de deu minuts. El senyor Robert Ramírez, doncs, té la paraula.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, Honorable senyor Síndic, aquesta és la segona vegada que el senyor Síndic compareix davant la Comissió del Parlament, en iniciar-se la tramitació del seu Informe anual, i, per primera vegada, aquest Informe es refereix a un any sencer.

A mi em fa l'efecte que l'Informe és prou detallat, prou sistematitzat com perquè a mi, almenys personalment, m'hagin quedat pocs dubtes i poques qüestions per aclarir, però sí que voldria remarcar uns quants fets, unes quantes coses que em semblen molt indicatives del reforçament i de la consolidació de la institució i que el mateix Informe assenyalava clarament.

En primer lloc, el millor coneixement de l'existència i de les funcions del Síndic de Greuges, —del que n'és prova tant l'augment de les peticions rebudes com de les acceptades—, i la seva major precisió i documentació, així com l'adequació a les exigències de la llei i el compliment dels requisits existents.

En segon lloc, m'agrada destacar l'esforç informatiu i divulgador que la institució ha fet, que ha fet augmentar el grau de coneixement que els ciutadans tenen d'aquesta institució, i em refereixo no tan sols a l'opuscle informatiu que es va editar i repartir —i que la Comissió ja en té coneixement, en va tenir coneixement en el seu dia, i a la seva segona edició—, sinó a la presència també, molt més continuada i aprofundida, que la institució del Síndic de Greuges ha tingut en els mitjans de comunicació durant aquest període de temps.

En un altre ordre de coses, voldria fer referència també a la Llei 36 del 85, per la qual es regulen les relacions entre la institució del Defensor del Pueblo i les figures similars de les comunitats autònomes, la tramitació de la qual va ser iniciativa d'aquest Parlament, i a la qual voldria fer dues observacions : una, realment de caire negatiu, és a dir la retallada de què van ser objecte, en la Proposició de Llei en el transcurs de la seva tramitació, les atribucions del Síndic de Greuges, i l'altra de molt positiva que va ser la unanimitat amb què tots els Grups d'aquest Parlament van decidir de recórrer contra aquesta Llei

en aquests aspectes que retallaven les possibilitats d'actuació del Síndic.

Encara que faci de mal comparar, a causa de la diferència entre els períodes, és a dir, gairebé i simplement un trimestre l'any 84, o entre un trimestre i un semestre, i tot l'any 85, i la major concreció o adequació i justificació de les peticions presentades durant aquest any 85, em sembla que les tendències apuntades en el primer Informe es confirmen, i que unes quantes àrees d'activitat són objecte d'unes peticions adreçades al Síndic més considerables o més quantitativament considerades que d'altres, vull dir, aquest és el cas de l'Administració local, de la justícia, de la sanitat seguretat social i treball, i Governació —encara que l'ordre sigui diferent entre un Informe i l'altre.

De les conclusions del mateix Informe m'agradaria també destacar i remarcar : primer, la resposta cada cop més positiva de les administracions contactades i dels seus funcionaris en les demandes d'informació i aclariment per part de la institució del Síndic; la rectitud, o l'afirmació que es fa de la rectitud en les actuacions de les administracions —malgrat les errades i mancances que hi puguin haver, doncs, com en tota activitat humana—, i les actuacions d'ofici que el Síndic ha iniciat quan li ha semblat que calia fer-ho.

Finalment, d'aquest Informe, de la seva presentació, de la seva difusió i de la seva anàlisi, jo en voldria destacar l'aire fresc que representa, és a dir, per als polítics, que a vegades tenim la temptació de tancar-nos dintre del nostre propi món, és bo que arribin d'una manera tan directa i tan poc sofisticada les peticions i els neguits dels ciutadans.

La col·laboració entre el Parlament i el Síndic de Greuges, que en l'àmbit organitzatiu ha permès a la institució de consolidar-se, de desenvolupar-se i d'assolir o d'assumir —amb dificultats, és cert, de personal i de local— el seu creixement —penso ara en l'aprovació de les Normes Bàsiques del Síndic i en la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat— aquesta col·laboració —deia—, estesa a les diferents administracions públiques ha de permetre que s'actui en conseqüència per, —si em permeten la paraula—, fluïdificar les seves relacions amb l'administrat, adequant-se, en la mesura de les possibilitats que donen els recursos existents, a les necessitats que s'evidencien, essent conscients, però, que malauradament mai s'aconseguirà del tot, que l'Administració anirà sempre per darrere de les peticions del Síndic, que per raó o pel caràcter de la mateixa institució ha de tendir sempre a la utopia, —entesa en el millor sentit de la paraula.

I és sota aquest prisma que cal valorar l'esforç del Síndic per posar en evidència que, malgrat l'alt nivell de respecte existent als drets cívics i polítics dels ciutadans, n'hi ha d'econòmics, de socials i de culturals que, malgrat que estiguin recollits en la Constitució i l'Estatut, no són de tan fàcil aplicació.

Jo voldria fer constar també l'agraïment del Grup parlamentari de Convergència i Unió a l'Honorable senyor Síndic de Greuges, al seu Adjunt i a tot l'equip per l'esforç realitzat. Vull felicitar-los també per la tasca feta i, sobretot, perquè aquest esforç que han fet ha estat ben esmerçat i, naturalment, encoratjar-los en la seva actuació futura.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. PRESIDENDA : Senyor Ramírez. El senyor Casares, del Grup Socialista, té la paraula.

El Sr. CASARES : Moltes gràcies, senyora Presidenta. Senyores i senyors Diputats, Il·lustríssim senyor Síndic de Greuges, en nom del Grup Socialista, per fer algunes consideracions, aclariments i preguntes, segons el Reglament, sobre l'Informe i sobre l'explicació que se'ns acaba de fer.

I em permetran, de tota manera, que amb breus paraules, abans de començar, vulgui fer ressò, avui que ens dediquem precisament a examinar el nivell de compliment dels drets humans a Catalunya, que dediqui un record als que avui han estat a Madrid les víctimes de la violència, que ha produït la pèrdua de cinc vides humanes. Crec que des d'aquí hem de fer vots perquè a Catalunya hi hagi sempre un clima de pau i de convivència, on aquest tipus d'actes resultin impossibles.

I, dit això, voldria començar expressant que després de la lectura de l'Informe del Síndic de Greuges, nosaltres podem dir que fem una valoració globalment positiva, tant de l'Informe com de l'actuació del Síndic.

L'Informe en si mateix és una peça remarcable. Crec que la seva extensió, la seva profunditat i el seu detall constitueixen un dipòsit inestimable per a qualsevol persona que vulgui fer una radiografia de la realitat social de Catalunya. Crec que hi ha molta gent que hauria de conèixer aquest Informe i treure'n les degudes conseqüències. En conseqüència, doncs, estem satisfets de tot allò que s'explica, de tot allò que s'ha fet, i estem convençuts que està arribant, aquesta actuació, al conjunt de la societat catalana i, en aquest sentit, la difusió del fullet que a iniciativa del nostre Grup va voler recollir el Síndic de Greuges, i s'ha difós en quantitats estimables, i que segurament seria convenient d'aprofundir en aquest sentit, és una contribució bàsica a la presa de consciència del que és la institució del Síndic de Greuges, i, en definitiva, la salvaguarda del nivell dels drets humans a Catalunya.

S'ha fet també al llarg de l'Informe i en la intervenció que m'ha precedit una referència a la Llei de Coordinació de les Institucions Similars al Defensor del Poble, i jo agraeixo que s'hagi reconegut l'aportació positiva que representa que tots els Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, per tant també el nostre, van fer al moment de calibrar fins a quin punt aquesta Llei podia implicar o no un desconeixement del marc constitucional i estatutari. Nosaltres ho hem dit sempre, ho seguim dient : cal defensar la institució dintre del marc competencial de l'Estatut, fins allà on sigui possible.

Dit això, jo concretaria, doncs, en aquest aspecte, una pregunta, que seria la següent : per acabar de desenvolupar aquesta acció meritòria del Síndic de Greuges, quines són les previsions de dotacions de personal i de mitjans materials de tota mena, que creu la institució que seria necessari d'obtenir per tal d'arribar a uns nivells òptims?

Em permetran que passi a un segon punt. Aquest segon punt jo voldria que fos ben entès pel Síndic de Greuges —i no dubto que ho serà—, sobretot perquè és evident que després del que he dit, en elogi de la seva funció i del testimoni que hem donat quant a col·laboració respecte al manteniment de totes les garanties legals que la institució necessita, crec que això ens dóna una força moral per fer unes determinades matisacions, que si no es fessin, doncs, es podria entendre que simplement no hem estat fidels al que en consciència creïem.

Es tracta del següent : veient el conjunt de l'Informe, nosaltres advertim que la institució ha tingut una certa tendència a

desbordar el marc de la seva actuació cap als terrenys de l'Administració de l'Estat. Això, no volem dir que no s'hagi de fer; això, no volem dir que sigui dolent, al contrari. Nosaltres creiem que és molt difícil —per no dir impossible— fragmentar el que és l'anàlisi del nivell del respecte als drets humans, sobretot vist des de la dimensió personal, entre uns drets, dels quals hi ha la necessitat de mantenir el respecte des d'una Administració, i uns altres drets —que moltes vegades es confonen i s'imbriquen i són els mateixos—, que són competència d'una altra Administració. Això ho entenem perfectament, i no voldríem, de cap manera, que se'n prescindís, d'aquest aspecte. Però sí que, en canvi, això ens sembla que comporta un cert perjudici per allò que és la funció prioritària que li correspon a la institució del Síndic de Greuges, que és, d'acord amb l'article 35 de l'Estatut de Catalunya, la supervisió de l'Administració de la Generalitat, evidentment, entenem per Administració de la Generalitat no solament aquella que depèn del Consell Executiu de la Generalitat, sinó també de l'Administració local en aquells punts que desenvolupen activitats que són competència de la Comunitat Autònoma.

Això, senyores i senyors, jo crec que tots entendran que no són meres paraules destinades a una especulació, sinó que estan dictades des de la més absoluta sinceritat, i espigolant només algunes proves, vostès veuran que, per exemple, en parlar sobre la necessitat de millorar la qualitat de l'ensenyament mitjançant la construcció de nous centres, per exemple, es diu: «Tenint en compte el petit percentatge que l'Estat dedica a l'ensenyament...», etcètera. Segurament és veritat això, però, veritablement, dit d'aquesta manera i situat en aquest context, això implica una pèrdua de la concentració de l'atenció cap allò que ha de ser prioritari, que és l'Administració de la Generalitat. Més avall s'afirma: «A desgrat de les dificultats existents per la manca de recursos econòmics, deguts al sistema actual de finançament de les administracions autonòmiques i locals.» També és veritat, segurament, això, però, evidentment això està donant una atmosfera a l'Informe que es va repetint contínuament, es va repetint fins a l'últim, en què es diu que: «És veritat que molts dels problemes relacionats amb l'àmbit dels drets de caràcter econòmic, social i cultural sobrepassen l'abast de les competències assumides per l'Administració autonòmica en general i l'Administració local en particular.» Certament, però jo no he fet més que destacar tres punts culminants que per a mi són simptomàtics. Aleshores, nosaltres demanàrem al Síndic de Greuges si no creu que caldria centrar més l'atenció sobre el que és l'Administració de la Generalitat. La col·laboració entre Síndic de Greuges i Defensor del Poble, evidentment que comporta l'exigència de ser transmissor de totes aquestes insuficiències en el reconeixement dels drets de la persona a Catalunya. Ara, un cop efectuada aquesta feina, nosaltres entendríem que la missió del Síndic de Greuges en qualificar aquesta situació ha de passar, —no a desaparèixer—, passar a segon terme, en relació amb el que acabo d'expressar.

I un tercer punt. Nosaltres també hem advertit una presa de posició, que en podríem dir ideològica o conceptual, o com vostès vulguin, a través de l'Informe, que és repetició del punt de vista de l'anterior Informe, segons el qual es fa objecte d'una atenció especial i delicadíssima a tot el capítol dels drets socials, econòmics i culturals, i en això, nosaltres hem de dir

que ens sentim amb plena sintonia i amb absoluta coincidència amb l'Informe del Síndic de Greuges. Fins i tot en algunes de les seves expressions, nosaltres sentim una identificació de sensibilitat gairebé absoluta. El que passa és que, com està ja reconegut de sempre, els drets de caràcter social, econòmic i cultural difícilment es poden detectar a través d'infraccions concretes de preceptes legals; són el resultat de tota una política. I, aleshores, això segurament implica el fet que quedi una mica difuminat, a través de tot l'Informe, quins són els punts neuràlgics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que són responsables de l'impossible compliment o de l'incompliment d'aquests drets de caràcter social i econòmic.

Aleshores, si el Síndic de Greuges pren aquest distanciament en relació amb aquests problemes, que nosaltres creiem que és encomiable, que vol dir que li permet de dir moltes coses i no estrictament fer una relació mecànica de preceptes legals infringits, no creu que segurament també seria bo haver advertit que aquestes qüestions tenen molt a veure amb un sistema de prioritats en els recursos, en definitiva, en la distribució dels recursos econòmics en el Pressupost de la Generalitat? I, si és així, a nosaltres ens agradaria saber si creu, el Síndic de Greuges, que efectivament es podria aprofundir en aquest sentit, i fer determinades anotacions, o determinats suggeriments, que fessin possible que aquesta realitat insuficient no es produís.

I això em porta de la mà a un altre punt, que, en definitiva, és conseqüència de l'anterior. I li ha alguns elements d'especial preocupació dintre de l'Informe, i ja que és impossible tocar-los tots amb el breu temps que tenim, nosaltres hem fet una selecció de tres aspectes: cultura, salut i dignitat de la persona, i ciutadania o seguretat. Efectivament, ens preocupa tot el que s'explica i es detecta en el camp de l'ensenyament públic.

Efectivament, si nosaltres hem de ser una societat model, en la qual els drets socials i econòmics siguin una realitat, hem de procurar que el nivell d'ensenyament a tota la població, i especialment a la més necessitada, que normalment és la que coneix els centres d'ensenyament públic, sigui el més alt possible. És per això que nosaltres hem prestat una especial atenció a aquest capítol, hem pres bona nota de totes les insuficiències, i, per tant, li demanem al Síndic si no creu que és possible aprofundir en aquest sentit, fent objecte de les peticions adequades, que en definitiva, a última hora el Síndic de Greuges ha de tenir una traducció operativa en l'Administració de la Generalitat, per tal que no es repeteixin situacions com les que aquí han estat denunciades.

Salut i dignitat, evidentment, és una referència que faig al tema de la sanitat i dels serveis socials, una altra de les competències del Govern de la Generalitat de Catalunya, en les quals irregularitats, —algunes d'elles molt greus— que s'hi detecten, jo ara no les repassaré totes, però, per exemple, em refereixo a determinats comportaments de les unitats de valoracions d'incapacitats, on s'han produït fets que només cal llegir l'Informe per veure que mereixen la qualificació d'escandalosos, no es puguin repetir. L'atenció als malalts i, sobretot, tot allò que fa referència al manteniment de la dignitat de les persones, sobretot d'aquelles persones que estan en posició més necessitada. Tot el tema dels serveis socials. És clar, nosaltres ja entenem que és molt difícil dir: «La Generalitat de Catalunya, el Govern de la Generalitat, ha infringit determinats preceptes

perquè hi ha capes importants de marginació, bosses de pobresa desatesa», però això no és obstacle, al contrari, des de la mateixa filosofia on se situa el Síndic de Greuges, per fer una denúncia més enèrgica de totes aquestes mancances.

I, finalment, dintre d'aquests tres camps que nosaltres hem fet objecte d'una major atenció, per raó de la seva importància, és el del sistema penitenciari. I, sobre això, Il·lustríssim senyor Síndic, nosaltres voldríem dir-li el següent: nosaltres apreciem enormement la rotunditat, la claredat amb què s'ha expressat en l'Informe el Síndic de Greuges sobre la lamentable situació de les presons a Catalunya, sobre la impossibilitat d'avançar si no s'emprèn una política decidida de construcció de nous centres penitenciaris, però, al mateix temps, li voldríem assenyalar el següent. Nosaltres hem vist que l'Informe no ha cregut necessari —valgui la redundància— emetre un Informe exhaustiu de l'estat dels centres, i això ho fa per unes consideracions, que nosaltres entenem també fins a un cert punt vàlides. Es diu, i això és en elogi de l'actuació del Parlament, que el Parlament de Catalunya s'ha preocupat intensament d'aquest tema, i això és cert. És cert, però fins a un cert punt.

Hi ha hagut un moment —com segurament deu saber el senyor Síndic de Greuges— que el Grup Socialista ha tractat de demanar la constitució d'una comissió d'investigació de l'estat de les presons. I això se'ns ha negat per raó de la força d'un Grup majoritari.

Aleshores, si això és així, si la situació és gravíssima, està al límit, si el Parlament ha fet fins ara moltes coses, però no ha pogut fer el que volia, si el Síndic de Greuges creu que s'ha pogut dispensar d'aquest Informe actualitzat de l'estat de les presons perquè confiava que el Parlament tirés endavant, nosaltres li hem de dir que el Parlament ja no podrà tirar endavant, i l'única solució és que aquella institució que no depèn, afortunadament, dels vots de cap Grup parlamentari, emprengui aquesta investigació que nosaltres no hem pogut dur a terme.

I això, per tant, es concreta en les preguntes que ja es dedueixen del que acabo de dir; si creu o no creu que es podria insistir més en aquestes mancances d'aquest conjunt de problemes, i si es podria, efectivament, passar a una redacció actualitzada d'un Informe detallat sobre la situació de les presons.

Dit això, i volent ja acabar definitivament, a nosaltres només ens resta dir-li, senyor Síndic, que el Grup Socialista —com, altrament, tots els altres Grups de la Cambra, sens cap dubte— continuarem donant suport a la seva missió i encoratjant-lo a continuar endavant perquè no hi ha cap dubte que nosaltres estem situats dintre d'aquests ciutadans que —com s'ha dit amb belles paraules, dins una concepció idealista— desitgen un canvi de les estructures. I, en això, aquesta institució creiem que hi pot fer molt.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies, senyor Casares. El senyor Fernández Díaz té la paraula.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ: Gràcies, senyora Presidenta. En nom del Grup parlamentari Popular, haig de dir que valorem molt positivament l'Informe que ha remès al Parlament de Catalunya el Síndic de Greuges, on es descriuen les tasques realitzades al llarg de l'any 1985 per aquesta institució. I haig de dir, i en això coincideixo amb l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, que considerem que, realment, aquest Informe és un document enormement valuós, enorme-

ment útil i que val la pena d'estudiar aquest Informe, al marge de la nostra obligació com a parlamentaris que pertanyem, precisament, a una Comissió parlamentària que és la de les relacions, precisament, entre el Parlament i el seu comissionat, que és el Síndic de Greuges. Dic això perquè, realment, constitueix una peça molt útil a l'hora de fer, fins i tot, una enquesta sociològica, tant des d'un punt de vista territorial i sectorial de la situació actual dels ciutadans de Catalunya pel que fa referència a la defensa dels seus drets i de les seves llibertats, d'acord amb el previst en la Constitució Espanyola. I aquesta és la primera afirmació, insisteixo que, per a mi, era molt important de fer-la solemnement en aquest moment, a l'hora de començar la meua intervenció; sobretot perquè, després de llegir aquest Informe, és evident que nosaltres ens adonem amb molta aproximació de què és el que està fent la institució del Síndic de Greuges, cosa que, a nosaltres, en definitiva, ens interessa molt, perquè no hem d'oblidar —hi insisteixo— que és un comissionat d'aquesta Cambra.

I, dit això, haig de dir que, de la lectura d'aquest Informe, per a nosaltres es dedueixen algunes consideracions que vull remarcar, també, en aquests moments. En primer lloc que, a pesar de l'esforç realitzat, encara la institució del Síndic de Greuges no és prou coneguda entre la ciutadania de Catalunya, a la societat catalana.

L'any passat es van rebre més de 1.400 queixes. Si tenim en compte la situació actual, des d'un punt de vista social, que hi ha a Catalunya, i que a Catalunya hi ha sis milions d'habitants, és evident que, proporcionalment, aquesta és una xifra molt baixa. És una xifra molt baixa i, nosaltres, és evident que no la podem imputar a la institució, però que, en definitiva, sí que d'alguna manera l'hem d'imputar a la institució i, fins i tot, a nosaltres, al Parlament de Catalunya, perquè afecta el nostre comissionat, en la mesura que demostra claríssimament —demostra claríssimament— que encara no s'ha fet tot el que s'ha de fer i el que es pot fer perquè la institució del Síndic de Greuges sigui adequadament coneguda a Catalunya. Fins i tot, d'aquestes més de 1.400 queixes, n'hi ha moltes —proporcionalment moltes— que no són admeses a tràmit, la qual cosa demostra que no tan sols no és conegut, des d'un punt de vista qualitatiu, des d'un punt de vista institucional, que existeix aquesta institució, sinó que, després, moltes persones que coneixen que existeix una figura com la del Síndic de Greuges, no coneixen prou bé quines són les seves competències.

Tenint en compte que tot poder polític té una certa tendència a no ser controlat —i això, al marge de qualsevol color polític, passa a tot arreu—, i tenint en compte que el poder polític constituït a Catalunya, el Govern de la Generalitat de Catalunya —govern legítim, evidentment—, està controlat institucionalment pel Parlament de Catalunya, també, d'alguna manera, és controlat políticament pels mitjans de comunicació i per l'opinió pública, però que, en el control sobre el funcionament adequat de l'Administració catalana en aquest sector, té una incidència important la institució del Síndic de Greuges, nosaltres considerem que fóra molt convenient que, a aquesta institució, li estigués facilitada la seva tasca de coneixement per la Generalitat d'una manera institucional.

Nosaltres creiem que els mitjans públics dependents de la Generalitat de Catalunya —la Corporació Catalana de Ràdio i

Televisió, les emissores de la Generalitat de Catalunya, en definitiva, i TV3— han de fer un esforç més gran, un esforç major, des d'un punt de vista institucional, per promoure el coneixement de la institució. Que aquest desconeixement sobre la institució es posa encara més de manifest quan veiem, per exemple, en la pàgina 49 d'aquest Informe, la distribució per àrees de les queixes rebudes durant tot l'any 1985. Efectivament, veiem que els sectors on la Generalitat de Catalunya té més competències —perquè hi ha sectors on no té competències, la Generalitat : els temes d'objecció de consciència, els temes que afecten el servei militar en general, és evident que això afecta l'Administració de l'Estat; fins i tot en els temes que tenen relació amb la justícia, hi ha un poder judicial que és un poder independent i, aleshores, la competència per actuar-hi del Síndic de Greuges es veu notablement condicionada—, i que els sectors on la Generalitat de Catalunya té més competències —fins i tot té competències exclusives o exclusives plenes— és on, lògicament, des d'un punt de vista percentual, el major nombre de queixes hi haurien de ser dirigides, i veiem que no succeeix així.

Als Departaments d'Ensenyament i Cultura, per exemple, correspon el 8,20% de les queixes. Tenint en compte l'actual situació, la quantitat de problemes que, fins i tot, ens arriben als mateixos parlamentaris, és difícil d'explicar que, en una competència com aquesta, tan important, que afecta l'ensenyament i la cultura, on la Generalitat té competència plena o exclusiva, només les queixes que rebí el Síndic de Greuges siguin el 8,20% del total. O, fins i tot, en política territorial, obres públiques, indústria i energia, en què també la Generalitat té les màximes competències, el 8,41%. I sectors com economia, finances, comerç, consum, turisme, agricultura, ramaderia i pesca, l'1,51%.

En definitiva, veiem que, en una distribució percentual, en una anàlisi percentual de les queixes rebudes per àrees per part de la institució del Síndic de Greuges, els sectors on la Generalitat té unes competències més importants, percentualment, aquestes queixes no corresponen en aquesta mateixa relació directa en les rebudes pel Síndic de Greuges, la qual cosa demostra, efectivament, que aquesta institució no és coneguda i que en la mesura que els poders públics han de tenir molt cura que el seu poder sigui controlat a través dels mitjans legals possibles, la Generalitat de Catalunya ha de posar a l'abast del Síndic de Greuges més mitjans per promoure el seu coneixement.

Ja sabem, i es diu aquí, a l'Informe, que es van distribuir l'any passat deu mil butlletins on es descriuen d'una manera molt simple, molt assequible, molt didàctica, què és el Síndic de Greuges, per a què serveix el Síndic de Greuges. Hem llegit també que s'ha fet o és prevista una segona tirada de deu mil exemplars més, que demostra, en definitiva, la gran acollida que ha tingut aquest butlletí de difusió del que és la institució del Síndic de Greuges. Per a nosaltres, tot l'esforç que es pugui fer en aquesta línia és un esforç ben fet i, des d'aquesta Comissió, el nostre Grup sempre estarà al costat de la institució del Síndic de Greuges per anar en aquest camí.

Finalment, vull, en resum, dir que el nostre Grup, com s'ha dit també abans —lògicament, no podia ser d'una altra manera—, està al costat de la institució; creiem que és una institució que pot jugar un gran paper en la defensa dels drets i

les llibertats dels ciutadans de Catalunya, i creiem que és la nostra obligació estar al seu costat.

Jo felicito, reitero en aquest moment la felicitació a la institució i, personalment, al Síndic de Greuges pel gran Informe que ens ha presentat. Haig de dir que, per a nosaltres, és un document de treball molt interessant, i només li vull dir, per acabar, una cosa que és potser de detall, que és de to menor, però que no vull amagar-la : es fan moltes referències, al llarg d'aquest Informe, a les Corts, dient que són les Corts espanyoles. En aquests moments, com tots sabem, no són Corts espanyoles, són Corts Generals; ho dic perquè aquesta definició és la nova definició que es va establir en la Constitució i és una qüestió semàntica que no té importància, però crec que, en la mesura que es parla molt d'aquesta institució per la relació que té, lògicament, amb la institució del Defensor del Poble com a comissionat parlamentari, seria convenient corregir-ho en posteriors edicions.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Gràcies, senyor Jorge Fernández. El senyor Marc-Aureli Vila, d'Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Il·lustre Presidenta, Honorable Síndic de Greuges, el nostre Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya vol deixar constància que ha llegit amb tota cura l'Informe al Parlament que ha presentat el Síndic de Greuges de Catalunya, i que aquesta lectura ha constituït, en bona part, una magnífica lliçó de sociologia, gràcies al material que conté. Una lliçó que posa en relleu —millor dit, potser diríem a la vista— situacions angoixoses i sovint injustes, relacionades amb els serveis administratius i amb el comportament improcedent per acció o omissió de determinats serveis; en mots més escaients, de les persones responsables d'aquests determinats serveis. I això, referent a la collectivitat de la qual depenen, car tot funcionari públic s'ha de sentir més responsable davant la collectivitat, la societat, que davant els seus propis superiors jeràrquics.

El que hem dit és allò que s'obté de la lectura de l'Informe que avui ens presenta a aquesta Comissió parlamentària l'Honorable Síndic de Greuges. És el desig de tots —i el que ara direm no és solament criteri del nostre Grup parlamentari que, certament, ho és, sí, també, de la societat en general, car allò que nosaltres fem és únicament insistir ara en la matèria—, o sigui, que tots els ciutadans de Catalunya coneguin la finalitat específica i la tasca de la Sindicatura de Greuges i que la considerin com una institució pròpia, quasi ens atreviríem a dir que de propietat personal, i és possible arribar a això si, des de l'escola primària, i quan es parla als escolars de les institucions que regulen la vida del país, se'ls parli de la Sindicatura de Greuges com l'instrument que permet assolir que els ciutadans se sentin com a tals, defensats i emparats.

I finirem —perquè tots els altres Grups parlamentaris han exposat amb molt bons raonaments diferents aspectes— i ens limitarem, ara, a assenyalar-ne un que podríem dir —i perdoneu— de collita pròpia. És l'aspecte de l'espai i de la imatge. Diríem que nosaltres veuríem amb goig que, sense tardar, la Sindicatura de Greuges ocupés uns locals més individualitzats, més privatis i més, com diríem, visibles als ciutadans. És un nostre desig.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies, senyor Marc-Aureli Vila. Donarem la paraula a l'Honorable Síndic per contestar algunes de les qüestions plantejades.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : A mi m'agradaria, si pogués estar uns cinc minuts o deu minuts reunits... O no?

La Sra. PRESIDENTA : Ah, d'acord. Doncs, quants minuts? Deu minutets?

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Deu minuts, o així, perquè tinc...

La Sra. PRESIDENTA : Doncs, aleshores, suspenem la sessió durant deu minuts. A dos quarts menys cinc ens tornarem a trobar.

(És un quart de sis de la tarda i dos minuts. La sessió es reprèn a dos quarts de sis i tres minuts.)

La Sra. PRESIDENTA : Bé, anem a reprendre la sessió. Té la paraula l'Honorable Síndic.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Bé, abans de tot, contestaré una mica globalment, per agrair les paraules de qualificació que han donat a l'Informe nostre i a l'actuació, tant el Diputat senyor Ramírez, com el senyor Casares, com el senyor Fernández, com el senyor Marc-Aureli Vila. Molt agraït pel consentiment i l'encoratjament. Això, per a nosaltres, representa un estímul que ja sé que, en fi, no ens faltava el vostre encoratjament, però sentir-ho sempre és, no solament és bo, sinó que és doblement estimulante.

El primer que ha parlat, que és el senyor Ramírez, francament, estem totalment d'acord amb el que ha comunicat, i em sembla que les discrepàncies són mínimes i que els aclariments no són necessaris perquè, en fi, ha constatat que estava ja completa l'explicació a través de l'Informe.

El senyor Casares també em sumo, sobretot en el primer incís que ha fet sobre l'atemptat d'aquest matí a Madrid, i com ell, també, desitjo que això no tingui continuïtat i s'acabi i hi hagi una mica d'intel·ligència entre tots els ciutadans d'aquest país.

En els punts que ens ha tractat el senyor Casares, el qual ha demanat unes matisacions o aclariments, quant a la primera pregunta, que els mitjans que nosaltres necessitem per tenir uns resultats més òptims en la gestió de la nostra institució, evidentment, sempre en manquen, i potser en això, i em refereixo a la comunicació, a la petita exposició que ha fet el Diputat Marc-Aureli Vila, pel que fa a la qüestió del local, és important, poder, no per a la individualització que ell diu, sinó perquè, actualment, evidentment, resulta petit, sobretot en aquest moment en què estem ja preparant tota la informatització del servei. Això ens obligarà a estrènyer-nos —vostès ja coneixen, em sembla, molts de vostès, el local, el despatx en què ens movem, i això ja serà una qüestió una mica problemàtica—, perquè comencem a no poder treballar en situació òptima, com ell desitja.

Quant a la qüestió pressupostària, que ha donat a entendre, la pregunta, les necessitats, penso que en finalitzar, és a dir, quan nosaltres comencem a realitzar o a plantejar la qüestió del pressupost, llavors podrem fixar exactament l'estudi aquest i el presentarem a la Comissió, com sempre.

Referent, doncs, a la qüestió, a la segona pregunta, sobre el desbordament que nosaltres potser podem tenir en qüestions que potser no són directament competencials de la nostra institució, perquè nosaltres puguem fer una indagació o una indaga-

tòria, penso que nosaltres hem complert aquest límit, aquest requadre, aquest enquadrament, si bé nosaltres estem, com és lògic, a la mercè del ciutadà de Catalunya que fa la seva queixa, i si la queixa la fa, evidentment, a organismes de l'Estat, nosaltres l'hem de tenir i nosaltres ens posem immediatament en relació i en coordinació amb el Defensor del Poble. El Defensor del Poble, amb aquesta entesa, que no solament és cordial, sinó que és funcional, i moltes vegades aquesta funcionalitat es tradueix —no vull dir que sigui una delegació, però pràcticament és aquesta coordinació que ens dóna— a donar un servei més ràpid al ciutadà que, nosaltres, potser alguna vegada, hem fet alguna gestió que mai directament podia ser una gestió, una competència directa del Defensor del Poble.

No obstant això, nosaltres, aquest any mateix, hem enviat 110 queixes directament a ells, que nosaltres no podíem ni gestionar, i que eren una competència clara del Defensor del Pueblo.

Com ha dit molt bé, també, el senyor Casares, de vegades aquestes competències no són totalment clares, ni les transferències ho estan; o sigui que hi ha, dintre d'un mateix Departament o d'una mateixa competència, hi ha qüestions que s'entrellacen entre les que en té les competències la Generalitat i les que encara té actualment l'Estat. Algunes, en espera de traspàs i, altres, ja són definitivament de l'Estat, però, evidentment, s'entrellacen. Llavors, això, aquesta limitació, aquesta frontera, moltes vegades és difícil de poder-la discriminar. De tota manera, jo penso que l'important, també, és que nosaltres Informem d'aquestes queixes al Parlament, perquè això és l'exponent i el reflex i el mirall que nosaltres reflectim, en el Parlament, sobre les qüestions plantejades.

La qüestió tercera, per a mi, la part més important —vull dir d'aclariment que ens ha demanat— és sobre la qüestió de l'Informe que nosaltres hem fet sobre les presons i que nosaltres vam alludir en la ponència que justament havia fet, aquesta ponència, aquesta secció, sobre les presons i el règim penitenciari a Catalunya. Evidentment, hi ha unes mancances, hi ha unes impossibilitats i, potser, fins i tot hi poden haver els retards que figuren també en la nostra memòria i que nosaltres pensàvem que és una qüestió que la Comissió parlamentària, els parlamentaris o el Parlament sencer eren els responsables que podien agafar aquesta qüestió i poder-la decidir.

Nosaltres, realment, el que som és uns comissionats del Parlament amb què nosaltres fem unes indagacions i supervisions a l'Administració i nosaltres les exposem. I, llavors, jo penso que és el Parlament el que ha de tenir la gestió de poder formular a l'Executiu, no solament la crítica, sinó formular les disposicions legals o les mesures necessàries per tallar o per reduir els perjudicis que es causen o bé transformar-ho, o fer unes actituds de tipus positiu perquè es puguin solucionar les deficiències que, d'una manera de procediment o legal, existeixen.

Aquestes mesures, nosaltres no les podem prendre, però el que no defugim és que nosaltres puguem fer una més àmplia informació. Aquesta àmplia informació, jo penso que, evidentment, la qüestió que han plantejat els Diputats socialistes, de fer una comissió especial i que sembla que ha estat molt recent, ahir o abans-d'ahir, que va ser presa, nosaltres no n'estàvem —ni en podíem estar— assabentats, òbviament, quan vam presentar l'Informe, però nosaltres estem a disposició, no solament d'aquesta Comissió, sinó de tots els ciutadans, per

fer els Informes que siguin necessaris, o que siguin adients sobre el règim carcerari i sobre les presons, sempre que afectin, els atacs, a tot tipus de drets humans i llibertats públiques que puguin afectar els règims que estiguin controlats o portats per l'Administració que hi hagi a Catalunya.

Jo, doncs, en aquest sentit, no defujo aquest —no vull dir responsabilitat— encàrrec que aquesta Comissió ens pugui fer i nosaltres, en fi, estem justament molt preocupats per aquesta qüestió, i continuarem en aquesta nostra labor, de no deixar-ho, i estarem en contacte, fins i tot, amb aquesta Comissió vostra per si hem de tenir alguna indicació, alguna guia, algun suggeriment, que nosaltres puguem realitzar, en la qual, ja sabeu que, en aquest cas —com he dit en un començament—, no solament som receptius, sinó que mirarem de complaure-ho i de seguir-ho.

Em penso que, amb això, acabo. He contestat totes les preguntes, i si n'hi ha alguna és que potser no la recordo en aquest moment, i no em faria res que me la tornessin a fer per tornar a precisar-ho.

La Sra. PRESIDENTA : Obriríem la possibilitat d'un segon torn, per si algun Grup parlamentari vol repreguntar, d'acord amb el que estableix el Reglament. És que hi ha alguna pregunta? (*Pausa.*) El senyor Ramírez, doncs, té la paraula. El que demanàrem és que fos de tres minuts, aproximadament, per no allargar-nos massa. Gràcies.

El Sr. RAMÍREZ : Tractaré d'ajustar-me al temps; seré molt breu, de tota manera. Senyora Presidenta, gràcies. Jo vull agrair igualment al senyor Síndic les informacions i les respostes, complementàries a la seva informació anterior, que ens ha fet ara. El que passa és que, en nom del meu Grup, voldria lamentar que, en el transcurs d'una intervenció que ha seguit la meua anterior, s'hagués posat en qüestió la sobirania del Parlament. Vull dir que nosaltres entenem que el Parlament sempre ha fet el que creia que havia de fer, i que el fet que, en un moment determinat, no s'hagi fet la voluntat recollida en una proposició del Grup Socialista, no vol dir que no s'hagi fet la voluntat del Parlament.

Gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies. Aquesta Mesa interpreta que no ha estat aquesta la voluntat política del Grup Socialista, de posar, em sembla a mi —en tot cas, el Grup Socialista donarà les seves explicacions—, però la Mesa, com a tal, considera que mai no s'ha posat en dubte la sobirania del Parlament. (*L'l. Sr. Casares demana per parlar.*) El senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES : Moltes gràcies, senyora Presidenta. Senyores i senyors Diputats, Il·lustríssim senyor Síndic de Greuges, en nom del Grup Socialista, per agrair al senyor Síndic de Greuges les precisions que ens ha fet, el temps que ha dedicat a algunes de les observacions —aclariments, preguntes, més que res— que nosaltres li hem fet, i per incidir novament en dues qüestions, només, i incidir-hi, evidentment, dintre del to de cordialitat com, per descomptat, cal interpretar sempre les crítiques que nosaltres fem, o les observacions que nosaltres fem.

Primer punt : és evident que nosaltres hem demanat uns aclariments sobre el que hem considerat un cert desbordament de l'actuació del Síndic de Greuges, i més que, de l'actuació, diguem-ne, del to general de l'Informe. El que jo he deduït de

les paraules del senyor Síndic de Greuges és, primer de tot, una justificació. Ens ha semblat entendre que ell ens venia a dir que «nosaltres només fem que recollir les queixes dels ciutadans que legítimament les expressen quan se senten víctimes d'alguna actuació de l'Administració, sigui quina sigui, ens les expressen, i nosaltres les denunciem». Bé, això, evidentment, és una justificació que jo ja l'he apuntat abans, i no he dit de cap manera que no entengués que això fos improcedent. Per tant, per dir-ho d'alguna manera, la crítica no és a la recepció d'aquestes queixes, no és a la transmissió d'aquestes queixes, ni és tan sols a la publicitat d'aquestes queixes. El que nosaltres venim a dir és una mica allò que cal anar en compte que el llegir no faci perdre l'escriure. És a dir, que, al temps que es denuncien totes aquestes infraccions, es passin amb una certa —deixin-me dir l'expressió, que no ha de ser malinterpretada— comprensió o nivell d'indulgència, actuacions de l'Administració de la Generalitat; que aquest ha de ser el centre prioritari, perquè això és el que diu l'Estatut de Catalunya i, per tant, el Síndic de Greuges ha de respondre prioritàriament una pregunta dels ciutadans, quan li diuen : «Senyor Síndic de Greuges, com va l'Administració de la Generalitat en relació amb el respecte als drets humans?», i això és el que ha de contestar prioritàriament, juntament, si es vol, amb tot l'altre. Això era un sentit de la nostra observació. Aleshores, ens hauria agradat, realment, de veure que hi havia una certa recepció, una certa ressonància, simplement, això.

I, l'altre punt, el tema de la Comissió sobre les presons. Jo, sobre això, senyor Síndic, li diré el següent, i és que, efectivament, vostè assenyala una certa dificultat de destriament de papers, de vegades, entre el Parlament i la institució del Síndic de Greuges, i no dic que no hi sigui, però si es mira bé, són dues coses que tenen uns objectius institucionals absolutament diferents, i per això hi ha les dues institucions. Aleshores, el Síndic de Greuges cal que tingui en compte —i em penso que ho té— que el seu gran valor és la seva independència. Per tant, si el senyor Síndic de Greuges ens ve a dir : «Mirin, nosaltres, la institució del Síndic de Greuges farà aquells Informes o aquelles investigacions que aquesta Comissió m'encarregui », ens està dient que no farà res, perquè aquesta Comissió no li encarregarà, això, perquè aquí, els vots són igual que allà, a la sala dels plens. Per tant, nosaltres, a qui apellem és a la independència del Síndic de Greuges. Si el Síndic de Greuges, efectivament, detecta, recull, que hi ha un problema gravíssim en relació amb els drets humans a Catalunya i en relació amb el comportament de l'Administració de la Generalitat, nosaltres apellem a aquesta independència que comporta un valor moral extraordinari. Ja sabem que no té facultats d'execució, però, malauradament, moltes vegades a través d'aquesta autoritat moral s'aconsegueixen moltíssimes més coses. Per tant, em permeto insistir en aquest aspecte.

I, per acabar, voldria només dir que l'Il·lustríssim senyor Diputat de Convergència i Unió, que m'ha fet el retret que jo havia posat en dubte la sobirania del Parlament, li diré que no, en absolut; que no solament no ha estat la meua intenció, sinó que ni tan sols les meves paraules. Al contrari, de les meves paraules es dedueix que no tinc més remei que acceptar la sobirania del Parlament quan nosaltres hem de renunciar que, efectivament, es porti a terme aquesta investigació i es creï una comissió d'investigació. Naturalment que nosaltres sí que respec-

tem aquesta voluntat majoritària, però som perfectament lliures i complim amb un deure de consciència de reclamar del Síndic de Greuges —una institució política absolutament diferent— que faci el que nosaltres creiem que hauria de fer.

Res més, moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Gràcies, senyor Casares. Algun altre Grup vol intervenir? *(Pausa.)* No? Aleshores, donaríem la paraula un momentet a l'Honorable Síndic.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : No, només manifestar al Diputat senyor Casares que estic totalment d'acord amb la seva tesi i que penso que l'estem seguint. O sigui que, si jo he ofert —en fi, seguir un suggeriment—... era a part i completament independent de tota la independència que crec que nosaltres tenim en la indagació i en la conducta que hem portat fins ara, em sembla que queda sobrerament vist en l'Informe. Per tant, no em resta més a dir que hi coincideixo totalment, i nosaltres continuarem fent tots els Informes, no solament els dels tipus del de les presons, sinó que farem tots els Informes

que siguin un atac als drets humans, a les llibertats públiques de tipus social, cultural i econòmic, que nosaltres observem en l'Administració de la Generalitat i dels ens públics de Catalunya. Això, nosaltres, no solament, actualment ja ho estem fent d'ofici; aquest any, que tenim més temps, hem començat ja amb molt més que l'any passat que, autènticament, d'una manera material, no podíem, i, sobretot, quan tenim, evidentment, la queixa o sobre... En aquest cas, haig de dir-li que estigui tranquil el senyor Casares, tranquil·líssim, perquè a nosaltres això és el que ens guia i el que creiem que constitueix la nostra força autènticament al país. I el dia que no ho féssim així, nosaltres no valdríem per a res i tindria vergonya de presentar-me a aquesta Comissió.

Res més.

La Sra. PRESIDENTA : Bé, doncs, tot agraint la informació donada per l'Honorable Síndic Frederic Rahola, aixecaríem la sessió.

(Són tres quarts de sis de la tarda i nou minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer num.

telèfon població.....

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data..... de..... de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / títol al portador)

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3